

Kinderen en jongeren vormen, hen toerusten met wat nodig is om hun eigen weg te kunnen vinden, is deel hebben aan Gods scheppingswerk. Het is je inschakelen in dat creatieve proces dat met en in en door Hem begon. In deze eerste gebedspodcast zullen we daarom het tweede scheppingsverhaal horen. In de eerste verzen van Genesis scheidt God door zijn woord. Hij scheidt uit het niets. In de verzen die wij zullen beluisteren horen wij over God als pottenbakker. Hij gaat aan de slag met wat er al is: aarde. Die aarde boetseert Hij en blaast Hij adem in. Zo vormt Hij de mens. Ook opvoeden begint nooit uit het niets. Opvoeders mogen op weg met heel concrete mensen. Wie opvoedt, gaat aan de slag met wie de jongere, met wie het kind is. Het is een werk van aarde én adem. Lange adem soms. Zoals alle scheppingswerk. Laten we luisteren. Vooraf vraag ik God me te openen voor zijn dynamische creativiteit. Mocht ik me toevertrouwen aan Hem die scheidt en leven geeft, onophoudelijk. God als pottenbakker. Het is een ietwat primitief beeld. Wellicht zouden we het vandaag niet kiezen om over schepping te spreken. Maar probeer er misschien toch even in mee te gaan. Wat doet het met je, dat beeld: God die je vormt. Met zachte handen. Uit aarde. God die dan Zijn levensadem je neus inblaast. Zijn adem wil alles in jou levend maken. Elke cel, elke gedachte, elk verlangen. God had het nog niet laten regenen op aarde, wel was er water dat uit de aarde opwelde en de aardbodem overal bevoeide. Soms heb ik vooral oog voor wat er nog niet is, voor wat niet lukt. Ik heb dan de indruk dat mijn inspanningen weinig effect hebben. Wat helpt je niet voorbij te lopen aan het water dat her en der opwelt en de bodem vruchtbaar maakt? Wat versterkt je gevoeligheid voor het goede en beloftevolle dat al aanwezig is? Er waren nog geen mensen om het land te bewerken. Toen maakte God de mens. Ervaar je je taak als opvoeder of als ouders als deelnemen aan Gods scheppingswerk? Durf je erop vertrouwen dat het zijn verlangen is om in jou en met jou en door jou mensen Zijn levensadem in te blazen? Zo werd de mens een levend wezen. Wat wil je in je kind, in je leerlingen tot leven helpen komen? Tot slot van deze meditatie neem ik de tijd om wat me nu bezighoudt voor God te brengen. Ik kijk naar wat is en vertrouw het Hem toe.